

въ прогресса на общыѣ ни и частны полѣзни прѣпріятія. Турскій книжевенъ языкъ, не е нужно да изповѣдамы, е непонятенъ и мжченъ за изучваніе отъ назъ. Грыжитъ, съ които Ваше Высочество сте натоварени да устроите граждански сѣдовища по областыѣ, гдѣто частныѣ интереси ще бжджтъ строго пазени, тѣзи грыжи ни подсѣщатъ за едно по честито бжджще, ако не е да са боимъ, че царскитѣ закони „написани на османскій языкъ, като не са достѣпни за назъ да ги знаемъ, ный не ще смы полѣзно и серіозно прѣдставлявани въ тѣзи сѣдилища. Дѣйствително, отъ устройството на вилаетыѣ, както и по-напрѣдъ, българетѣ, ако и да са имали аази (членове. Б. р.) както въ административныѣ, тѣи и въ сѣдебныѣ и мунаципалныѣ съвѣты, нъ тѣзи аази като не сж знаели нищо отъ органическитѣ имъ уставы, нито отъ языка, на който са разисква всичко, което са отнася до тѣзи съвѣты, тѣхното присѣтствіе и тѣхныѣ подписи не сж нищо друго, освѣнъ безполѣзно и дѣтинско украшеніе.

Ваше Высочество! Ежедневныѣ обиды и унеправданія, които ни сж струватъ отъ нашыѣ съжители мюсюлмани и отъ властыѣ повѣрени исклучително на тѣхныѣ рѣцѣ сж за назъ толкози доказателства, че безъ личното ни участіе въ военната служба и безъ официалното припознаваніе на языкътъ ни, никога добриныѣ отъ Царското милосѣрдіе нѣма да достигать до назъ. Ето какво, и съ кое очаквамы отъ Ваше Высочество часъ по скоро да ни зарадвате. Като отправимъ горѣщи молитвы къмъ Бога за дългоденствіето на августѣйшыйтъ ни царъ и славныйтъ му пръвъ министръ, оставямы най-покорны подданныцы, — жители на градътъ Севліево съ окржжіето.

Севліево 5. Іаннуаріи. 1876.

Слѣдватъ печатыѣ на градскитѣ и селски Мухтари“.